

CAPODOPERA DESĂVÎRȘITĂ

Paștele reprezintă una dintre cele mai importante sărbători anuale creștine, ce comemorează evenimentul fundamental al creștinismului, Învierea lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, în a treia zi după răstignirea Sa .

Dar pentru a înțelege cu adevărat misterul sărbătorii parcurge textul de mai jos și vei descoperi că Biblia – „capodopera desăvârșită” menționează pentru tine cea mai mare surpriză. „Tu poți fi mântuit !”

În Vechiul Testament găsim o interpretare a lipsurilor umane.	În Noul Testament ni se descoperă abundența divină cu care Dumnezeu poate umple ceea ce lipsește omului.
În Vechiul Testament ni se dezvăluie inima omului așa cum este ea.	În Noul Testament ni se dezvăluie inima lui Dumnezeu, și felul în care El poate răspunde lipsurilor umane prin Hristos".

Vechiul Testament, cu cele patru mari capitole ale conținutului lui este o simfonie neterminată :

- Organizațional - ceremoniale neexplicate,
- Istoric - scopuri neatinse,
- Filozofic - căutări fără răspuns
- Profetic - profeții neîmplinite.

Ceea ce caracterizează toate scrierile ce alcătuiesc împreună Vechiul și Noul Testament dându-le o notă de unitate este ideea de împlinire.

Noul Testament este prezentat ca o împlinire a Vechiului Testament; sau, mai exact, Hristosul Noului Testament este împlinirea Vechiului Testament.

El împlinește ceea ce au vestit profeții, ceea ce au cântat psalmiștii și ceea ce au nădăjduit toți cei cu inima evlavioasă.

Încă din primul capitol al Evangheliei lui **Matei** te întâlnești cu foarte curând familiarul: „Ca să se împlinească .....", fapt ce este repetat în cuprinsul scrierii de 12 ori.

În prima afirmație Domnul Isus însuși spune: „...acum... se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit" (Matei 3:15).

Marcu scrie: „S-a împlinit vremea și împărăția lui Dumnezeu este aproape"(Marcu 1:15).

Luca înregistrează declarația: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit" (Luca 4:21).

Ioan subliniază această idee înregistrând reacția celor din anturajul Lui „Noi am găsit pe Mesia!” (Ioan 1:41). „Noi am găsit pe Acela, despre care a scris Moise în Lege, și proorocii” (Ioan 1:45).

Domnul Isus care „va mântui pe poporul Lui de păcatele sale” (Matei 1:21) are o linie genealogică ce urcă până la regele David și chiar până la Avraam. Prin aceștia doi, Dumnezeu i-a dăruit lui Israel cele două legăminte ale făgăduinței”.

Nașterea lui din fecioară dezleagă imediat secretul ascuns în Isaia 7:14: „Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească ce vestise Domnul prin proorocul, care zice: „Iată fecioară va rămâne însărcinată, va naște un fiu, și-i vor pune numele „Emanuel” care tâlmăcit înseamnă: „Dumnezeu este cu noi” (Matei 1:22-23).

Toate **ceremoniile neexplicate** din Lege se luminează de o nouă semnificație în moartea Lui ispășitoare, în învierea și înălțarea Lui, în slujba Lui prezentă de Mare Preot așezat în cer la dreapta Tatălui și în promisa Lui întoarcere. Toate cele scrise se refereau de fapt la El - ca de exemplu cele cinci tipuri de jertfe din cartea Leviticul, rânduielile de la Cort, intrarea Marelui Preot, o dată pe an, în Sfânta Sfintelor cu sângele care trebuia stropit pe altar și reîntoarcerea lui îmbrăcat cu toate podoabele ca să dea poporului binecuvântarea.

Isus al Noului Testament a cărui naștere, viață, moarte, înviere, înălțare, revenire și domnie sânt înregistrate istoric în Evangheliile, sunt interpretate spiritual în Faptele Apostolilor și în Epistole și sânt anticipate ca și împlinite în cartea Apocalipsa.

Cînd citești despre nașterea Mântuitorului și-l auzi pe înger vestind: „El va fi mare și va fi chemat Fiul celui Prea înalt; și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David...” vezi dintr-o dată că **istoriile fără finalizare** din Vechiul Testament se reînoadă și-și găsesc împlinirea în persoana Lui.

Cînd citești învățăturile Lui despre Dumnezeu ca Tată și despre dragostea divină; cînd îl auzi spunând: „veniți la Mine, voi toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă...”(Matei 11:28); cînd îl privești nu numai înălțându-Se, ci și trimițându-L pe Duhul Sfânt ca să locuiască pentru totdeauna în inimile celor răscumpărați, înțelegi că acele **căutări fără răspuns** din cărțile de înțelepciune filosofică ale Vechiul Testament și-au găsit în sfîrșit o duioasă rezolvare.

Cât despre **profețiile mesianice neîmplinite** din Vechiul Testament, ele sânt realizate deplin în El, începând cu nașterea Sa și sfîrșind cu înălțarea Sa de pe Muntele Măslinilor. Mai mult, El este Cel chemat să le împlinească (Luca 4:16-21). El dovedește că este împlinitorul profețiilor, prin viața Sa lipsită de păcat, prin activitatea Sa însoțită de minuni și semne și, mai ales, prin moartea Lui de la Calvar; căci la cine se refereau oare pasaje ca acela din Isaia 53, dacă nu la El, despre care Ioan Botezătorul a spus: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii”? (Ioan 2:29)

Da, Isus Hristos este împlinirea ceremoniilor, împlinirea istoriei, împlinirea căutărilor filosofice și împlinirea profețiilor Vechiului Testament.

Ce mare dreptate și ce profundă înțelegere a avut apostolul Pavel când a exclamat: „Din El, prin El, și pentru El sânt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin.” (Rom.11:36 Col. 1:15-18)

- În Vechiul Testament El trebuia să vină.
- În Evanghelii El a venit luând chip de om.
- În Epistole, El vine înăuntrul credincioșilor prin Duhul Sfânt,
- In Apocalipsa, El va reveni încununat cu slava împărăției

Noul Testament este cea mai importantă carte care a fost scrisă cândva.

- Subiectul ei suprem este Domnul Isus Hristos.
- Obiectul ei suprem este salvarea ființelor umane.
- Proiectul ei suprem este domnia finală a lui Isus Hristos.

Acum când sărbătoarea Paștelui 2009 bate la ușă vestea buna este ca :

- Moartea este un dușman ce a fost învins,
- Moartea este o taină ce a fost dezlegată,

Exista câteva puncte fundamentale ale credinței ei care ne conduc:

- de la condamnare (datorită păcatului)
- la gloriificare (datorită jertfei de iubire a lui Dumnezeu).
  - Omul are trebuință de mântuire;
  - Există un salvator numele lui este Isus Hristos;
  - Trebuie să credem și să acceptăm mântuirea în mod individual;
  - Există fagăduința mântuirii
  - Există bucuria mântuirii
  - Există desăvârșirea mântuirii - gloriificarea

OMUL ARE TREBUIȚA DE MÂNTUIRE.

Ca omul este un păcătos este arătat în Scripturi de la Geneza până la Apocalipsa. Dumnezeu zugrăvește pe om în starea lui decăzută. Este un tablou adevărat.

“Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cada asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor”. *Isaia 53:6*;
“Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. *Romani 3:23*.

“Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre. Între ei eram și noi toți în odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voiele firii pământești și ale gândurilor noastre și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți”. *Efeseni 2:1,3*

Cu adevărat din aceste versete și alte sute de versete care ar putea fi citite, vedem necesitatea mântuirii omului. Este un tablou adevărat, deși este teribil. De când omul - fiecare om - este un păcătos, este foarte evident faptul că fiecare are nevoie de salvare, de mântuire. Numai când oamenii își dau seama de starea lor, de condiția lor de pacatoși, abia atunci încearcă să caute un leac, un remediu.

2. EXISTA UN SALVATOR „ ISUS HRISTOS.”

Pentru noi este imposibil, prin noi înșine sa scăpăm din prăpastia păcatului în care am căzut. Inimile noastre sunt rele si noi nu le putem schimba.

“Fiindcă umblarea după lucrurile firii pamantesti este vrajmasie împotriva lui Dumnezeu, caci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu si nici nu poate sa se supuna”. [Romani 8:7](#).

“Educatia, cultura, exercitarea vointei, eforturile omenesti, toate acestea îș i au sfera lor de actiune, dar aici ele sunt cu totul fara putere. Ele pot produce o corecta comportare exterioara, dar nu pot schimba inima; ele nu pot curati izvoarele vietii. Când omul îș i vede adevarata conditie si îș i da seama ca nu poate prin sine însusi sa se schimbe, atunci striga:

“O, nenorocitul de mine! Cine ma va izbavi de acest trup de moarte?” [Romani 7:24](#). Acesta a fost strigatul lui Pavel si este strigatul care se ridica din inimile împovarate al oamenilor din toate veacurile. Pentru toș i acestia nu e decat un singur raspuns:

“Iata Mielul lui Dumnezeu, care ridica pacatul lumii”. [Ioan 1:29](#).

“El era strapuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru faradelegile noastre. Pedepsa care ne da pacea a căzut peste El si prin ranile Lui suntem tamaduiti”. [Isaia 53:5](#).

“El suferintele noastre le-a purtat si durerile noastre le-a luat asupra lui si noi am crezut ca este pedepsit, lovit de Dumnezeu si smerit. Noi rătăceam cu toș ii ca niș te oi, fiecare îș i vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut sa cada asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor”. [Isaia 53:4,6](#).

“Hristos a murit pentru păcatele noastre”. [1 Corinteni 15:3](#).

“Daca ne mărturisim păcatele, El este credincios si drept ca sa ne ierte păcatele si sa ne curateasca de orice neleguire”. [1 Ioan 1:9](#).

“Dar daca umblam în lumina, după cum El Ensusi este în lumina, avem partasie unii cu altii; si sangele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curateste de orice pacat”. [1 Ioan 1:7](#).

În tot universul lui Dumnezeu, doar Unul singur putea sa salveze pe om si acesta era Insusi Creatorul omului.

“Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, ca a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El sa nu piară, ci sa aibă viața veșnică”. [Ioan 3:16](#).

Mantuitorul si Creatorul sunt una si aceeasi Persoana. Trebuie putere creatoare pentru a mantui, caci mântuirea este de fapt o re-creatiune.

“În nimeni altul nu este mântuire; caci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie sa fim mantuiti”. [Faptele Apostolilor 4:12](#).

“Si-I vei pune numele Isus, pentru ca El va mantui pe poporul Lui de păcatele sale”. [Matei 1:21](#).

“Domnul a făcut sa cada asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor”. [Isaia 53:6](#).

Moartea Lui a fost destul de mare pentru a plati datoria fiecarui fiu si fiica a lui Adam. Deoarece Isus a murit pentru fiecare om, noi nu trebuie sa tragem concluzia ca toș i oamenii vor fi mantuiti, ca fiecare va fi iertat si curatit. Moartea lui Isus poate aduce mântuirea pentru toș i. Planul

mântuirii este deplin, gratuit, complet, având în centru pe Hristos, dar este în zadar, dacă individul nu se folosește de el. În Isus Hristos, mântuirea a fost pusă la dispoziție pentru pacatoșii cei mai decazuți, dar fiecare în mod individual trebuie să se folosească de proviziile de har divin pentru sine însuși.

3. TREBUIE SA CREDEM - TREBUIE SA ACCEPTĂM ÎN MOD INDIVIDUAL.

Ce a răspuns Pavel la strigatul temnicerului pentru mântuire?

“Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit tu și casa ta”. [Faptele Apostolilor 16:31](#).

“Cel neprihănit (drept) va trai prin credință”. [Romani 1:17](#).

“Căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați din felul de viață de rău, pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sangele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană”. [1 Petru 1:18-19](#).

Mântuirea a fost îndeplinită pe deplin și gratuit, dar trebuie să-o crezi și să-o accepti. În clipa când ai crezut, marele plan lucrează pentru tine. În acel moment toate păcatele tale sunt iertate și alungate. Atunci se împlineste cu adevărat în viața ta:

“Eu îți sterg faradelegile ca un nor și păcatele ca o ceată; întoarce-te la Mine, căci Eu te-am răscumparat”. [Isaia 44:22](#).

Dumnezeu vrea să posedăm această făgăduință: “V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi, care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveți viața veșnică”. [1 Ioan 5:13](#).

Dumnezeu dorește ca fiecare din noi să posede o experiență a cunoașterii.

4. FAGADUINȚA MÂNTUIRII

Făgăduința mântuirii are de a face cu individul însuși, cu relația (legătura) sa personală cu Domnul Isus.

Dovada salvării este altceva decât făgăduința salvării. Dovada mântuirii are de a face cu oamenii din jurul nostru. Cum vor cunoaște oamenii că ești creștin? Prin roadele pe care le porți, prin viața pe care o trăiești. Ei te supraveghează. Ei cunosc dacă există o schimbare în viața ta.

Faptele pe care le facem nu ne mântuiesc, dar ele furnizează dovada mântuirii.

Dacă există o nouă lucrare interioară a harului în inimă, va fi și o manifestare în afara (văzută de alții) a harului în viață.

“Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem partășie unii cu alții; și sangele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat”. [1 Ioan 1:7](#).

“Dar cărarea celor neprihaniti este ca lumina stralucitoare, a cărei stralucire merge mereu crescând până la miezul zilei”. Proverbe 4:18.

“Nu se bucura de nelegiuire, ci se bucura de adevăr”. 1 Corinteni 13:6.
Ascultarea și credinciosia fac parte din roadele mântuirii și constituie probe ale iubirii față de Dumnezeu.

“Dacă Ma iubiți, veți pazi poruncile Mele”. Ioan 14:15.

“Cine zice: “Il cunosc” și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos și adevărul nu este în el. Dar cine păzește Cuvântul Lui, în el dragostea lui Dumnezeu a ajuns desăvârșită; prin aceasta știm că suntem în El”. 1 Ioan 2:4-5.

Iată deci că dovada mântuirii este bunăvoința noastră de a merge așa cum Dumnezeu ne învătă, să dăm ascultare și să îndeplinim orice răză de lumină care vine din Cuvântul Său prin Duhul Sfânt.

5. BUCURIA MINTUIRII.

Dacă Împărăția lui Dumnezeu este bucurie este logic să tragem concluzia că Împăratul acestei Împărății este o Ființă plină de bucurie.

“Împărăția lui Dumnezeu este... bucurie”. Romani 14:17.

Deși am citit despre lacrimile Sale și am fost mângăiați de simpatia Sa, deși am fost mișcați de mila Sa pentru cei pierduți, noi am avea un tablou incomplet al lui Isus dacă totdeauna L-am vedea numai ca un “om al durerii și obișnuit cu suferința”. Isaia 53:3.

După cum Dumnezeul nostru este un Dumnezeu al iubirii, la fel El este un Dumnezeu al bucuriei.

“Înainte de Fetei Tale sunt bucurii nespuse”. Psalm 16:11.

Cerul este un loc de încântare, de laudă și bucurie datorită prezenței Sale.

Bucuria noastră nu e limitată numai la cer. Apostolul Petru spune: “Va bucurați cu o bucurie negrăită și stralucită”. 1 Petru 1:8.

“Când îți întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie”. Psalm 34:5. Care este secretul stralucirii lor? Există doar un singur răspuns: Stralucirea lor se datorează faptului că ei locuiesc în prezența Sa. Ei petrec mult timp în rugăciune. “Înainte de Fetei Tale sunt bucurii nespuse.” Și niciodată nu se sfârșesc.

6. DESĂVÎRSIREA MÂNTUIRII - GLORIFICAREA.

Biblia începe și sfârșește cu un tablou al Paradisului. În primele capitole ale Genezei vedem că Paradisul a fost pierdut datorită păcatului. În ultimele două capitole ale Bibliei avem viziunea Paradisului refăcut prin planul mântuirii lucrat în Hristos. E bine să ne luăm ochii de la tragediile și de la pedepsirea celor pierduți și să privim slava celor mântuiți. Multe din dramele vieții prin trecerea celor șase mii de ani au avut sfârșit tragic, dar marea dramă a planului de mântuire se sfârșește în triumf. Acasă în cele din urmă:

Când norii îngrijorărilor și fumul îndoielilor au fost parasite, pelerinul creștin va vedea Noul Ierusalim, Cetatea cea Sfântă și va preamări pe Capitanul mântuirii sale pentru gloriosul sfârșit al călătoriei plină de evenimente din timpul vieții sale. Noi suntem aproape acasă.

Marea luptă este sfârșită. Întregul univers este curat. Un singur puls de armonie și bucurie bate prin marea creațiune. Dela El, Cel care a creat totul,

se revarsa viata, lumina si bucuria prin spatiu. Noul Ierusalim devine capitala Universului:

„Si eu am vazut coborandu-se din cer de la Dumnezeu, Cetatea Sfanta, noul Ierusalim, gatita ca o mireasa împodobita pentru barbatul ei. Si am auzit un glas tare, care iese din scaunul de domnie si zicea: “Iata cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei si ei vor fi poporul Lui si Dumnezeu Insusi va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor. El va sterge orice lacrima din ochii lor. Si moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tanguire nici tipat, nici durere, pentru ca lucrurile dintai au trecut. Cel ce sezea pe scaunul de domnie a zis: “Iata, Eu fac toate lucrurile noi”. Si a adaugat: “Scrie, fiindca aceste cuvinte sunt vrednice de crezut si adevarate”. Apoi mi-a zis: “S-a ispravit! Eu sunt Alfa si Omega, Inceputul si Sfarsitul, Celui ce îi este sete, îi voi da sa bea fara plata din izvorul vietii. Cel ce va birui va mosteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui si el va fi fiul Meu”. [Apocalipsa 21:2-7](#).

“Si mi-a arătat un rau cu apa vietii, limpede ca cristalul, care iese din scaunul de domnie al lui Dumnezeu si al Mielului. In mijlocul pietii cetatii si pe cele doua maluri ale raului era pomul vietii, rodind douasprezece feluri de rod si dand rod în fiecare luna; si frunzele pomului slujesc la vindecarea Neamurilor. Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu si al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Ii vor sluji. Ei vor vedea fata Lui si Numele Lui va fi pe fruntile lor. Acolo nu va mai fi moarte. Si nu vor mai avea trebuință a nici de lampa, nici de lumina soarelui, pentru ca Domnul, Dumnezeu îi va lumina. Si vor împarati în vecii vecilor”. [Apocalipsa 22:1-5](#).

Ce destin este în fata acestei omeniri care a fost campul de bataie de-a lungul secolelor de lupta dintre Dumnezeu si Satana, dintre adevar si minciuna. Prin planul de mântuire, aceasta lume timp de sase mii de ani manjita de pacat, unde Fiul lui Dumnezeu Si-a varsat lacrimile Sale si sangele Sau, va deveni locul cel mai onorat din vasta creatiune a lui Dumnezeu.

Lucrurile care vor fi eliminate: Scripturile descriu lumea noua aratandu-ne câteva lucruri care nu vor fi acolo. Acolo nu va exista niciun diavol, nici o durere, nici un pacat, nici ranire, nici moarte.

”Vrasmasul cel din urma, care ve fi nimicit, va fi moartea.” [1Corinteni 15:26](#).

“Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care traieste în spurcaciune si în minciuna; ci numai cei scrisi în carteavietii Mielului”. [Apocalipsa 21:27](#).

Ce rasplatiri minunate a fagaduit Dumnezeu pentru toți i aceia care raman credinciosi pana la sfarsit!

“Nu te teme nicidecum de ce ai sa suferi... Fii credincios pana la moarte si-ti voi da cununa vietii. Cine are urechi, sa asculte ce zice Bisericii Duhul: “Cel ce va birui, nicidecum nu va fi vatamat de a doua moarte”. [Apocalipsa 3:5](#).

“Cel ce va birui va fi îmbracat astfel în haine albe. Nu-i voi sterge nicidecum numele din cartea vietii si voi marturisi numele lui înaintea Tatalui Meu si înaintea îngerilor Lui”. [Apocalipsa 3:12](#).

“Pe cel ce va birui, îl voi face un stalp în Templul Dumnezeului Meu si nu va mai iesi afara din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu si numele cetatii Dumnezeului Meu, Noul Ierusalim, care are sa se pogoare din cer de la Dumnezeul Meu si Numele Meu cel nou”. [Apocalipsa 3:21](#).

“Celui ce va birui, îi voi da sa sada cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum si Eu am biruit si am sezut cu Tatal Meu pe scaunul Lui de domnie”. [Apocalipsa 21:7](#).

“Cel ce va birui, va mosteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui si el va fi fiul Meu”. [Apocalipsa 21:7](#)

Prietene, nu lasa marele atot-suficient plan de mîntuire sa fie în zadar. Urmeaza acesti pasi ai credinţ ei pentru ca glorificarea sa se întinda si asupra ta atunci cind Isus va veni si când El va oferi nemurirea. Fie ca Lumina Sfanta a acestei mari sarbatori sa-ti calauzeasca pasii, sa iti aduca sanatate, fericire si viata care sa dainuie vesnic in preajma lui Hristos!

Acum cand sarbatoarea bate la usa

**Nu uita că: destinul SAU a fost “CRUCEA”,
scopul SAU a fost “DRAGOSTEA”,
motivul LUI ai fost tu!**

Priveste prin credinta spre Golgota, spre cununa de spini, pune mana in ranile cuielor, opreste-te si asculta soapta lui ISUS: “Pentru tine am facut-o.”

Tu ce faci pentru EL ?.

“HRISTOS A INVIAT !

ADEVARAT A INVIAT !”